

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
2/3 „ . . . 10 „
1/3 „ . . . 5 „
Posamične številke stanejo 10 vjn.
V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah zvez“. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

Vse za narod, svobodo in napredek! Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
nahaja v Gosposki ulici št. 7
Gorici v I. nadstr. na desno.
Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadstr. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati
loco Gorica.
Oglasi in poslanice se računijo
po Petlit-vrstah, če tiskano 1-krat
6 vjn., 2-krat 14 vjn., 3-krat 12
vjn. vsaka vrsta. Večkrat po po-
godbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem
delu 30 vjn. vrsta. — Za obliko
in vsebino oglasov odklanjamo
vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Naši sinovi in deželna uprava.

(Konec).

V deželni odbor je poleg Stepančiča prof. Berbuč prava ničla. Nezakonitosti in nasilja, ki jih trpi v deželni hiši Slovenci, ga puščajo povsem hladnega, kakor da ga vse to prav nič ne briga in kakor da ni bogato plačan za svoje odbojništvo.

Najtemnejši list v zgodovini goriških Slovencev bo nosil poleg drugih tudi Berbučovo ime. Nič boljšege mesta pa ne bodo zavzemali zlasti oni »napol klerikalci«, ki se kar ne morejo ločiti od Gregorčičeve stranke, dasi so prepričani, da vodi njegova neslovenska politika goriške Slovence v pogubo in propast.

O Berbuču smo zadnjič omenili, da je postal namestnik deželnega glavarja, kakor je to naznanila naivna »Gorica«, ki je priobčila to imenovanje v tonu, kakor da prinese ta Berbučeva čast goriškim Slovincem bogsigaveti kakih koristi.

Že mala sličica nam dokazuje, da se je zgodilo ravno nasprotno od tega, kar je »Gorica« prerokovala.

Meseca julija t. l., to je potem, ko je bil Berbuč že davno namestnik deželnega glavarja, so bile razpisane v deželni upravi različne službe.

Izmed nižjih služb je pripadlo nekaj tudi na slovenske prosilce, edini bolj-ši službi sta bili oni pri stavbenem uradu, kamor je bil imenovan za inženirja zopet Lah, dasi sta že predstojnik tega urada in pa prvi inženir oba Laha.

Slovenec pa je dobil tam službo »pomoznega tehnika«. Nismo se čudili takšni dvojni meri deželnega odbora, ker smo na isto že kolikortoliko pripravljeni....

Nečuvena postavolomnost,

kakršnih je že toliko zagrešil deželni odbor, pa tudi pri tej priliki ni smela izostati.

Vtihnili so namreč pri tej priliki zopet nekega Laha v deželno službo kar tako poleg drugih rednih imenovanj kakor za nameček. Mesto ni bilo niti razpisano, niti ni sistemizirano. Navzlic temu pa so moža imenovali kar v 9. ali 10. razred, so mu nakazali plačo in benjaminček sedel že lepo na gorkem v deželni hiši. To je naravnost neverjetno postopanje!

Deželni pravilnik določa na 25. strani tako-le:

»Sprejem vezbanecv spada v delokrog deželnega odbora; ne bode se pa imel sprejeti nikak nov vezbanec, predno je deželni zbor prevdaril dotični kredit v letnem proračunu ter pripoznal, da je treba pomnožiti osebje deželnih uradov.«

Po tem jasnem določilu pravilnika deželni odbor ne sme sprejeti v tem slučaju niti praktikantov v službo, tu pa se je celo definitivno nastavlilo dotičnika v višjem plačilnem razredu!!!

Pa to še ni vse. Tega nepostavno imenovanega laškega uradnika so postavili še poleg tega v status konceptnih uradnikov k deželnemu tajništvu, dasi je bil mož navaden računski oficijal v državni službi in mu manjkajo kvalifikacije, ki jih izrecno zahteva § 63. dež. pravilnika! To je že drugi slučaj, ki nas vtrjuje v prepričanju, da so

Slovenci popolnoma izključeni

od dež. tajništva, kjer so nastavljeni že trije laški juristi, a Slovence ni nobenega in kamor so vtaknili že četrtega Laha in tega kljub temu da 1. ni bilo mesto razpisano in sploh ni sistemizirano; 2. ni deželni zbor dovolil dotičnega kredita; 3. ni dotičnik po študijah niti vposobljen za konceptno službo!

Vsem tem gorostasnim nepravilnostim pa sta pritrdila tudi oba slovenska deželna odbornika!

Kam pridemo po tej poti?

Tega ni težko predvidevati.

Ti precedenčni slučajji pridejo v prakso tako, da se one službe, kjer ne bodo marali Slovencev, ne bodo sploh razpi-

sovale in da bodo pod roko polnili najvaž-
niša mesta samo z Lahi.

Tako se bode še naprej jemala našim slovenskim sinovom najelementarnejša pravica; pravica do kompetiranja za deželne službe.

Kakšen bo konec?

Vse take nepravilnosti pridejo pred deželni zbor. Predlagala se bode, kakor običajno, odobritev sklepov, ki jih je storil deželni odbor. Tu pa imajo gospodarsko staljšče. Deželni odbor je produkt deželnozhorske večine, ki jo danes tvorijo slovenski klerikalci v zvezi z laškimi liberalci.

Naravno, da ta večina brez drugega vse te sklepe odobri, saj vendar odbor računa na to, sicer bi si ne upal postopati tako kakor smo zgoraj opisali.

Opozicija naših poslancev pa naj kritikuje kar hoče, tega se gospodje ne zhoje. Če ne bo dala miru, pa se je kar na kratko iznehijo. Da se na to kaj dobro razumejo, so naši klerikalci svoječasno pokazali ob razveljavljenju veleposestniških mandatov.

Take so razmere v naši goriški deželi v prosvitljenem 20. veku! Potem pa se dobe še ljudje, katerim je Gabršček prehud, »Soča« preradikalna, prestra in ne vemo kaj še!! Ti ljudje pozabljajo, da ima vsak narod v vsakem oziru več od poslancev, ki so celi možje, kakor pa od trepetlikastih šalobard.

Intejno pred očmi vedno splošne k-risti naroda, ne bodimo pa zavisti od mi-losti kakega deželnega glavarja, ki morda že jutri izgine v temo pozabljenja!

DOPISI.

Iz bouškega okraja.

Čezsoča. Leta so že minula, da ni zagledal iz naše gorske vasiče dopis bele-ga dne. Bog varuj pa, da bi kdo mislil, da smo nazadnjaki in tako zapuščeni. O, te-

ga pa ne! Tudi mi v marsičem napreduje-mo, sicer počasi, a tem gotovejšje. Doma se sicer pohvalimo radi v marsičem, na veli-ki zvon pa, v javnost, ne obešamo radi. — Dovoljeno naj nam pa bodi vendar, da na-pravimo s temi vrsticami izjemo.

Tu pri nas se zida parno žago, veliko okoli 600 m². Občina je namreč prodala do zadnjega časa nedostopen gozd, zgra-dila do njega gozdno-vozno cesto, po ka-teri se bodo spravljala prastara smrekova debla v parno žago in dalje v podobi de-sek v širni svet. Ta pot stane občino okoli 30.000 K. Pač je treba podjetnosti, da se prične s takim delom in le čistitati je biv-šim starešinam, da so spravili to stvar v tir. Da so naši Čezsočani podjetni ljudje bodi dokaz to, da se nahaja v mnogih kra-jih naše mnogojezične Avstrije in v ino-zemstvu mnogo premožnih trgovcev in o-brtnikov, ki so prišli do tega bogastva le potom svoje pridnosti in podjetnosti. Sli-so v svet kot revčki z bistro glavo, sedaj pa so v svetu premožni, ugledni možje. — Parni stroj ima 80 konjskih moči in vaga 111 q.

Ravno te dni pa je prišlo k nam več slovenskih Štajercev popravljat staro Vulčovo cirkularno žago in mlin. To je zo-pet nekaj in ne bode v nikako škodo Čez-soči.

Malo uro izven Čezsoče leži v Ju-govci ob potoku Slatnik okoli 8 m dolga premogova žila, ponešana tupatam z ne-ko rumeno rudo. Morda se najde podjet-ništvo, ki da preiskati vse to. Jaz sem pre-pričan, da leži v naših hribih mnogo bo-gastva saj so že kopali v starih časih mar-sikje kako rudo, n. pr. v Plužnah, v gori Planji, v Trenti itd. Morda pa vendar ni-so Juanca Jurnovega marjni le prazne čenče. Pa brez šale: Samo do »Bergman-delja«, pa smo pri rudi.

Iz ajdovskega okraja.

Z Vipavskega. (Čurki in sove.) — Preteklo nedeljo je priredilo društvo »Bo-dočnost« v Vel. Žabljah krasno veselico.

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. I.

(Dalje).

»Kaj pa če solnce naglo ugasne,« de Johnson, »ali ne bi postala potem zemlja veliko mrzlejša?«

»Solnce ne bo ugasnilo,« odgovori doktor; »če bi pa vendar ugasnilo, bi se toplota najbrže ne znižala pod označeno stopinjo.«

»To je čudno.«

»O, jaz vem, da se je že trdilo, da je v brezračnem prostoru več tisoč milj mraza. A po poskusih franco-skega učenjaka Fou-« a so morali to misel zavreči. Do-kazal je, da če bi se zemlja nahajala v prostoru brez vsake toplote, da bi bil mraz sicer še precej hujši, kot ga opa-zujemo na tečaju, in da bi bile med dnevom in nočjo strašne razlike toplote. Zato, prijatelji, tudi tisoč milj daleč ni bolj mrzlo nego tu.«

»Povejte mi, doktor,« praša Altamont, »ni li toplota Amerike veliko manjša nego drugih celin?«

»Brez dvoma; a na to ne smete biti ponosni,« mu od-vrne doktor šaljivo.

»Kako pa se razlaga ta pojav?«

Skušalo se ga je sicer razložiti, a se je slabo posre-čilo; tako je Halley slutil, da je v davnih časih zadej ko-met ob zemljo in ji spremenil lego osi in s tem tudi lego njenih tečajev; po njegovem je bil prej tečaj ob Hudso-n-skem zalivu, potem pa se je prestavil bolj proti vzhodu in

pokrajine okrog starega tečaja, ki so bile tako dolgo za-mrznjene, so bile tako ohlajene, da jih še ni moglo ogreti solnce v dolgih vekih.«

»In vi ne priznate te premene?«

»Nikoli, kajti kar velja o vzhodni strani Amerike, ne velja o zahodni, ki ima jako visoko temperaturo. Ne! oprijeti se je treba izoterm, ki so različne od zemeljskih vzporednikov, pa je vse pojasnjeno.«

»Veste kaj, gospod Clawbonny,« de Johnson, »da je prav lepo kramljati o mrazu v okoliščinah v kakoršnih smo mi?«

»Seveda, moj ljubi Johnson; mi ravno teorijo lahko podpiramo s prakso. Te pokrajine so velik laboratorij, kjer se lahko dela čudovite poizkuse z nizko temperaturo. Samo bodite pazljivi in previdni; če kak del vašega telesa otrpne, ga hitro odrgnite s snegom, da spravite kri v tok; in če pridete blizu peči, se čuvajte, kajti tedaj si roke in noge opečete, da ne veste kedar. To bi nas prisililo, da bi dotični ud odsekali in vendar mora biti naša skrb, da ne pustimo nobenega uda v severnih pokrajinah. Sedaj pa, prijatelji, mislim, da prav storimo, če gremo za nekaj ur k počitku.«

»Pa še radi,« pritrdi doktorjevi tovariši.

»Kdo bo ževal peč?«

»Jaz,« se oglasi Bell.

»Torej, prijatelji, pazite, da ogenj ne odjenja, kajti no-čoj je mraz ko sto vragov.«

»Bodite brez skrbi, gospod Clawbonny, to že samo dovolj priganja; pa poglejte, vse nebo je v ognju.«

»Da,« pritrdi doktor, in se približa oknu. »severna zora z vso svojo krasoto! Kak veličasten prizor! Zares, ne morem se je nagledati.«

In res je doktor vedno opazoval te svetovne pojave, za katere se njegovi tovariši niso mnogo zanimali; sicer je pa tudi opazil, da se vedno magnetna igla trese, predno se prikaže zora; vse to je on zapisoval in hranil za »We-ather Book.«

Kmalu so se ulegli in mirno pospali, Bell pa je stražil ob peči.

X.

Zimske zabave.

Življenje ob tečaju je tužno enolično. Človek je vedno odvisen od samovolje vremena, ki se v enomer spreminja iz viharja v mraz in nasprotno. Večinoma se ni mogoče prikazati ven, vedno mora biti človek zaprt v ledenih ko-čah. Dolgi meseci minevajo tako in prezimovalci žive pravo življenje krta.

Naslednjega dne se je toplota znižala za nekaj stopinj in nebo so zakrile goste snežinke, da so vsrkale vso dnevno svetlobo. Doktor je bil zaklenjen v svoji hiši in dejal križem svoje roke; ničesa ni imel početi, razun da je vsa-ko uro pometal vežo, da jo sneg ni zametil, in da je čistil ledene stene, ki so vsled notranje toplote postajale vlažne; a snežna hiša je bila trdno narejena in meteži so še ode-belili stene.

Tudi magazini so se dobro držali.

Vsi predmeti iz ladje so bili v njih razvrščeni v naj-lepšem redu. Če tudi so bile te shrambe komaj šestdeset korakov oddaljene od stanovanjskega, je bilo vendar skro-memogoče priti do njih ob gotvih viharjih dneh. Zato so morali v kuhinji imeti vedno toliko živih pripravljeh, ko-likor jih je bilo treba za en dan.

*) Časopis za meteorološke zadeve.

Bil sem na veselilnem prostoru, ki je okoli 20 m oddaljen od skladovne ceste in tu na cesti zagledam nekaj na kar prašam prijatelja, kaj pa je to. Odgovoril mi je: to so, velikožabeljske sove. Stopim malo bliže, da jih vidim, ali ni mi bilo dano se natančno prepričati, kolik jih je bilo, kajti predno sem dospel do ceste, so se že razpršile in sicer po neki skrivni stezi tja v goščo.

In čujte, kaj jih tako prestrašilo? Na poti, ki vodi iz ceste na veselilni prostor je bil slavolok, na katerem je bilo pisano Lavričovo geslo: Vse za narod, svobodo in napredek. In to jih je tako prestrašilo, da niso vedele, kam se obrniti, kajti po glavni cesti jih je bilo sram. Pa saj jih je tudi lahko bilo sram, kajti ko so pokukale na veselilni prostor, so videle vse okrašeno, vse vabljivo, vse ganljivo, mnogo krasnih vencev, katere so spletele Velikožabeljske čile Sokolice. Nato prašam prijatelja, kam pa so zginile sove, in rekel mi je, ker je malo hudomušnež, sledeče: Tam v tisti hosti je mnogo čukov in sove se radi družijo z njimi, šle so jih iskat, ker na glavni cesti se boji čuk sove in sova čuka. In res sem imel še isti dan čast videti nekaj mladih čukcev, ali se ni živa duša zmenila zanje.

Po veselici smo se imenitno zabavali na Kosovelovem dvorišču, ker so nas kratkočasili Rihemberško, Svetokriško in Zabeljsko društvo z ubranim petjem. Čast Rihemberškim in Svetokriškim pevovodjam, pevkam in pevcem.

"Malo nas je, a smo ljudi!"

(Pozdrav Slomškarjem).

Marija, k Tebi, uboge reve, mi zapuščeni vpijemo —

Zakaj pa ne bi vpili? Marijin kult je med Slovenci dandanašnji visoko razvit. K Mariji se zatekajo Marijine hčere in devičari, čuvati mora nad čuki in sovami, vsa S. K. S. Z. se jej priporoča ter zahteva od nje pomoči, krščansko delavstvo roma k Mariji — Bog je pozabljen, Marija stoji v ospredju! Vse mora ona uslišati in prositi za vse. Umevno, da tudi mi goriški Slomškarji moramo iskati zavetja v Marijinem okrilju. Malo nas je a smo ljudi! Res, da smo ljudi, toda premalo nas je še! Oh, premalo! — Ali je nas deset? In koliko je krščanskih učiteljev? Ali ni to žalostno, v srce mora boleti človeka, da je moral č. g. Kokošar letos objaviti v uradnem listu, da društva katoliških učiteljev ni več... Solze nam prihajajo v oči. — Koliko je Slomškaric? — Mi Slomškarji smo sicer »fest fantje«: n. pr. Rustija, Likar, Stanta, Poveraj, tudi lahko zapojemo tisto »Al' nam kej morejo«... toda če človek tako-le pride k sebi pa dobi jasen trenutek, ga malo pogrebe okoli srca, češ, pravzaprav igramo žalostno ulogo, pa naj bo, bo že boljše, vse v čast božjo! »Trošt« je lepa reč, le »potroštajmo« se! Če nas je malo, bodo nam pa gg-nunci pomagali. Kaj niso med njimi ljudsko šolski učitelji? Kaj pa da so, saj so katehetje. Sicer nas gledajo z vrha dol to, bi nas poslali najraje v vežo snažit njihove čevlje, ali včasih pa se le ponižajo iz svojih višav in ni jih sram reči: da so ljudsko šolski učitelji. Dobri gospodje pomagajo in tako bo nas »ljudskošolskih učiteljev« precej. Klerikanci si pač znamo pomagati. Če je kje premalo študentov pa pritisnejo žeminaristi in piše se: navzoče je bilo »lepo število« krščanskih visokošolcev. Tudi mi bomo sili kati skupaj »lepo število« krščansko-mislečih učiteljev. Kaj mislite, da se kaj bojimo Vas, Vi Križmani, Bajti, Urbančiči itd. Nič, prav nič se Vas ne bojimo! Le pogledajte naše krščanske pesti in Rustija tišči tudi »fovč« v roki! Al' Vas bomo, mi krščanski možje-učitelji. K Mariji gremo, da Vas bomo. Sveta gora mora pomagati, da Vas bomo. Mi hočemo v sanjah imeti dobre službe in pri boljšek v farovžju; saj nam to obetajo, torej bodo tudi držali besedo visoki več in manj posvečeni gospodje. Laž je pa tišto besedičenje, da hočejo napraviti iz nas mežnarje in »luštraškarpe«. Tega že ne verjamemo. Pa če bi tudi kdo »gospodu« spučal čevlje, kaj pa bi bilo to tako pregrešnega? N. pr. Likarju bi izborno pristojalo »štifelpucarstvo«. Kakšen odpustek bi dobili! Za zveličanje duš bi skr-

beli s sruženjem čevljev gg. nuncem! In če raznaša stari upokojeni učitelj Cicero v Gorici »Novi čas«, vrši le bogo-pardon! marijoljubno delo in gorak pojde v nebesa. Vi, liberalci-učitelji, molčite pa glejte nas: kako smo pridni in ponižni farovski hlapčki. Želimo pa lepo na tihem doseči to in ono, da bi se nam dobro godilo na tem in na onem svetu. Med nami so taki, ki včasih niso prav nič dali na »oni svet«, ali prišli so do spoznanja, da »oni svet« včasih nese; no, pa verjuno še v oni svet... Marija, k Tebi, uboge reve...

No, pa tako zapuščeni vendar ne bomo! Saj pridejo na Sveto goro z nami tudi naši vrli sobratje iz Kranjske dežele. Sam Jaklič jih vabi pa »Slovencu« v Gorico in na Sv. Goro. In Jaklič je velik pa imeniten gospod. Jaklič je državni in deželni poslanec, predsednik Slomškarjev, veliko časti in naslovov ima in pod fežo teh časti in naslovov se mu je nekoč na Kranjskem »peč podrla«. Če ga primerno počastimo, se mu utegne zgoditi kaj takega tudi na Goriškem. Pomagat nam pride, da ne obupamo, pomagat s svojimi tovariši! Slava mu! On je pravi katoliški zastopnik katoliškega učiteljstva, ker je v Kranjskem deželnem zboru glasoval proti povisjanju učiteljskih plač. Tako tudi oča Ravnihar. Vidite, to je prava pot, da se opomore učiteljstvu! Če ne vsem, naj se pomaga pa nekaterikom. Čemu pa bi vsi hlastali za posvetnim blagom. — Pozdravljena »podrta peč«!

Predno gremo na Sveto goro, se danes zvečer pokrepčamo v hotelu »pri treh Kronah«. Drevi pozdravimo pošteno naše vrle brate iz Kranjske. Včasih jim sicer pravimo le »ti prekleti Kranjci«, ali ko priskočijo na pomoč, so nam »srčno pozdravljeni«. »Pri treh Kronah« torej! — Imamo sicer v Gorici pod krščansko streho Centralne posojilnice svoj hotel in gostilničar vabi po krščanskih listih goste vanj, ali po geslu »Svoji k svojim!« gremo rajši v laški hotel. In pa kak prikupljiv napis ima ta hotel: Pri treh Kronah! »H Kronam« pa je naše geslo! — Zatorej pozdravljeni Vi, vrli sobratje iz Kranjske in vsa čast pred vsem mnogo prečastitim mladim katehetom, na katerih bodo mogle zadovoljno počivati svetle oči naših Slomškaric. Vsi bodite pozdravljeni. Dobro došli in dobro odšli! Naj Vam tekne pivo in teran. Le nikar se ne držite »nazaj«!

Jutri pa na Sveto goro! O presveta Sveta Gora! Vsa krščanska organizacija hoče socrat in Tebe čudeže. Pa se jim še ni posrečilo. Morda se posreči nam, Slomškarjem. Če bi šli samo mi, goriški Slomškarji, na Sveto goro, bi lahko opravili vso »andoh« kar v prvi kapelici. Tako nas bi bilo malo. Toda mi pojdemo v cerkev, v veliko cerkev, tje pred podobo, o kateri pa pravi Gyra, da ni prava, marveč da ima on pravo čudodelno sliko Mater božje s Svete gore, da bi bili torej svoj čas varuhi Svetogorskega svetišča napravili kupčijo ter prodali sliko. Oh, kakšne težave! Kako pa naj kaj dosežemo, če pa slika ni prava? Morda je pa le res, da je Gyrova slika prava, ker se ne čuje nič, da bi se pred ono na Sveti gori zgodilo kaj izrednega! In tudi po katoliških listih so prodajali pravo Gyrovo sliko!! Joj, gorje nam! — Morda bi bilo bolje, če bi šli v Kluzet. Neki ferdman liberalci je rekel, da naj gremo v Kluzet, da izženejo iz nas hudiča, češ, da potem bo izgnan iz vesoljnega človeštva. Kaj takega reči o nas? A? — — — Jezni smo, smejejo se nam in norce brijejo z nami; mi pa pogumno gor, gor! Liberalci, peklu zapisani, pravijo sicer: gora ni nora, ampak tisti je nor, kdor gre gor — toda kdo jih bo poslušal, le korajžo! Mi smo junaki korenjaki, kako nas gledajo ljudje.....

Slomškar.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. C. in M. K 10.—, nabralo o priliki svatbe g. Karola Saksida iz Prvačine šte. 103. — Srčna hvala!

Domače vesti.

Župan Hribar ni potrjen! — Včeraj je dobil ljubljanski podžupan dr. Ivan Tavčar pri deželnem predsedništvu dekret, ki se glasi tako-le:

»Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo blagolizvolilo je z najvišjim odločilom z dne 6. avgusta t. l. izvolitev gosp. občinskega svetovalca Ivana Hribarja županom stolnega mesta ne potrditi.

Vsled ukaza gospoda ministra za notranje stvari z dne 19. avgusta t. l. šte. 8474/M. l. obveščam o tem Vaše Preblagorodje s povabilom, takoj potrebno ukreniti, da se nemudoma vrši volitev drugega župana v smislu občinskega reda in volilnega reda za stolno mesto ljubljansko z dne 5. avgusta 1887. št. 22, deželni zakonik.

S tem se reši poročilo mestnega magistrata z dne 4. maja t. l. št. 13751.

C. kr. deželni predsednik:

Schwarz.

Na to piše »Slov. Narod« med drugim (na nekaterih mestih je zaplenjen) tako-le:

»Ivan Hribar torej ni potrjen! Ta mož, ki je s svojo železno vztrajnostjo izkopal ljubljansko mesto izpod potresnih razvalin, ta mož, poln velikih idej, jeklene volje in čudovite delavnosti, ki je iz propadle Ljubljane napravil moderno mesto, ki je prejšnje provincijalno gnezdo opremil z najmodernejšimi velikomestnimi priobitvami, ki je vse svoje izredne zmožnosti posvečal mestni upravi, ta mož sedaj ni potrjen kot župan ljubljanski. Petkrat je bil že Ivan Hribar potrjen kot župan, petkrat ni bilo proti njemu najmanjšega pomisleka, petkrat je vlada priznala, da je Ivan Hribar pravi mož za župana — sedaj pa naenkrat ni to več. Hribar se od dneva, ko je prvič zasedel župansko mesto gotovo ni na slabše spremenil, ali spremembe so se zgodile v vladnih krogi, zgodile so se velike spremembe v razmerju med vladnimi močmi in med narodnonapredno stranko in zato je moral Hribar pasti.«

»Slov. Narod« priporoča mirno kri in povdara, da se mora v nastali krizi pokazati popolna disciplina v stranki, poslušati je glas razuma, glas pameti in nič drugega! V Hribarjeve roke je položena odločitev, kaj naj se zgodi, ali naj se občinski svet upre in Hribarja zopet voli za župana ali naj tega ne stori. Zgodi se to, kar bo Hribar hotel.....

»Edinost« pripominja v članku, v katerem se bavi z nepotrditvijo župana, čisto po naših mislih:

»En Bienenrth more pač odvzeti ljubljani župana Hribarja, a ne more vzeti Iv. Hribarja slovenskemu narodu, ki bo videl v tem svojem sinu slej ko prej ideal moške značajnosti. To, da en Bienenrth in en Schwarz Hribarja nista predlagala v potrjenje, mu služi v čast! Simpatije vseh poštenih ljudi so na njegovi strani in to naj bo Hribarju v večje zadoščenje, kakor bi mu bilo potrjenje. — Mi Slovenci pa vidimo, da se je začela za nas približevati doba preganjanj. Vstvarjati se hoče v nas nove mučenike.

Bilo jim! Naš narod ima v sebi dovolj odporne sile, da preživi tudi to. Mučeniki so porajali še vedno nove spoznavalce. Pripravljeni smo zato na hude čase, a mi kljub temu ne kionemo duhom, uverjeni, da bo tudi temu enkrat konec. Tudi za naše tisočletne zatiralce pride dan plačila!!

Izvrševalni odbor narodnonapredne stranke na Goriškem je poslal poslancu Hribarju tako-le brzojavko:

Poslancu

Ivanu Hribarju

Ljubljana.

Izvrševalni odbor narodnonapredne stranke na Goriškem izreka Vašemu Blagorodju popolno spoštovanje in ljubezen katere nikdar ne omajajo kovarstva in nasilstva proti Vam in beli Ljubljani. Vsi napredni Slovenci stojé za Vami zvesteje in odločneje nego kdajkoli prej v prepričanju na popolno zmago. — Živio naš Hribar!

G a b r š č e k.

Župan Hribar je takoj, ko je bil obveščen oficijelno o nepotrditvi, izvršil svoj odstop; vodstvo magistrata je izročil ravnatelju Vončini, vodstvo zavev občinskega sveta pa podžupanu dr. Tavčarju. Na to je ponosno odkorakal z magistrata z dobro vestjo, da je delal za občni blagor z vsemi svojimi močmi. Taka zavest ne potre moža.

O nepotrditvi Hribarja za župana pri našajo »Nar. Listy« oster članek, v katerem napadajo Bienenrtha in njegovo vlado,

rekoč, da je vlada zagrešila korak, ki mora izzvati najskrajnejši odpor vsega slovenskega sveta in ki vzroči, da jeseni avstrijski Slovani pokličejo vlado na odgovor. — »Neues Wiener Journal« pravi: »da korak vlade mora izzvati povsodi ogorčenje. Vlada je dolžna osebi in politični poštenosti moža, da navede razloge, zakaj Hribarja ni predložila vladarju v potrditev. Hribar ni ničesar zakrivil ne na administrativnem ne na političnem polju, ali vendar se ga kaznuje. Njegova glava se ima žrtvovati politični Salomi, ki je etabrirala svojo strahovlado na Kranjskem; mora pasti, da s tem odkupi klerikalno obstrukcijo. Najostudnejša vseh koncesij je osebna koncesija, žrtev moža, ki naj pade, da se vlada momentanno izkoplje iz zagate.«

»Slovenec« hinavsko zatrjuje, da je S. L. S. nedolžna na nepotrditvi Hribarjevi; da je celo protestirala na najnerodajnejših mestih proti nepotrditvi, ko so se oglašali dvomi o potrditvi. O, »Slovenec« vse hinavstvo ne pomaga nič! — Baron Schwarz je predlagal nepotrditve, on pa ne stori ničesar brez privoljenja slov. klerikalcev in Nencev. Zato se »Slovenec« v resnici veseli nepotrditve in sodi, da je to velik korak za ojačenje klerikalne stranke v Ljubljani. Vlada in Nemci vidijo v napredni stranki edino pravo slovensko stranko, zato so jej hoteli dati velik udarec z nepotrditvijo župana ter tako pomagati slov. klerikalcem, ki za groše iz nemške šparkase uganjajo protislovensko politiko z najpodležimi denunciacijami, do večje veljave v Ljubljani. To je pribito. Vlada in Nemci bi radi videli na ljubljanskem magistratu klerikalnega kimovca za župana, potem bi bili srečni, potem bi cvetelo nemštvo v Ljubljani. Odtod gonja proti Hribarju po »Slovenec«, odtod nepotrditve, katero imajo na vesti v prvi vrsti slovenski klerikalci!! — Nadejamo pa se, da napredna Ljubljana premaga vse tri omenjene združene faktorje ter jim pokaže, da so se zaman trudili in spletkarili!

Hribar je izdal na meščanstvo ljubljansko oklic, v katerem nujno priporoča, naj se občinstvo vzdrži vsake najmanjše manifestacije. Vlada je pripravila velikanski aparat; po Ljubljani je vse polno policajev, detektivov, žandarjev, vojaštvo je pripravljeno, dragonce so poslali z Gorenjskega v Ljubljano, iz Trsta je došlo polno policajev in z njimi dvorni svetnik Manussi. Po mestu hodijo policaji in orožniki, vladna palača je zastražena, nemška »kazina« tudi — občinstvo pa je mirno. Vlada bi menda rada izzvala kakke demonstracije, ki bi prišle prav njej, klerikalcem in Nencem, pa se bo bržčas pošteno blamirala!

Slovenski gost v Gorici. — Včeraj je došel z Bleda in Bohinja v Gorico odposlanec trgovske zbornice in predsednik bolgarske obrtne zveze g. Peje v. Danes predpoldne si je ogledal med drugim tudi kožarsko tovarno g. Andreja Jakila v Rupi. (Usnje je izdelek, ki se uvaža v Bolgarijo v velikih množinah). — Našel je gospodarja in sinove pri delu, kako so vodili sami posle v pisarni in posamičnih oddelkih tovarne. Njegova sodba takoj je bila: »živo, zakaj ta tovarna mora napredovati, dočim v zadnjem času zapored propada po celi Evropi. Ogledal si je vse in brezdvomno bo to prispevalo k stikom te naše obrti z Bolgarijo. — Ako vreme ne bo nadlegovalo, si ogleda še mizarško obrt v Solkanu, ker tudi pohištvo se mnogo uvaža na Bolgarsko.

Gospod Peje v ima bistro oko in prešinja ga neomejena ljubezen do slovanske — praktične vzajemnosti. Zato: dobro nam došel!

Narodna delavska organizacija v Ljubljani — razpuščena. — Kranjska vlada je razpustila včeraj narodno delavsko organizacijo v Ljubljani. V dekretu pravi, da je organizacija prekoračila svoj delokrog ter ne odgovarja več pogojem svojega pravnega obstanka. Razpust utemeljuje z resolucijo, sprejeto od N. D. O. 31. julija 1910, na naslov češke mladeniške organizacije, v kateri N. D. O. pozdravlja češko mladež, zlasti pa mučenike, ki trpijo v ječah za svoje prepričanje. S tem bi bila N. D. O. stopila na politično polje (čez mesec dni so to »zgruntali«), prekoračila svoj delokrog ter odobrila »protipostavna dejanja« (antimilitaristično propagando) čeških mladeniških organizacij! Proti raz-

pustitvi se vložil rekurz na notranje ministertvo.

Primorske dijakinje in dljakl! — Vabimo Vas, da se v velikem številu udeležite abiturijentskega sestanka narodno-radikalnega dijaštva, ki se vrši 26. in 27. t. m. v Trstu (v Narodnem domu). Pokažite s svojo udeležbo, da ob sinji Adriji ni prostora za protinarodni in protidemokratski klerikalizem in da je primorsko dijaštvo še vedno narodno in napredno! — Pripravljali odbor.

Laške paralelke na tukajšnji državni gimnaziji. — Državni laški poslanec Ussai je brzojavil v soboto v Gorico z Dunaja, da je vlada pri volji otvoriti na tuk. gimnaziji s prihodnjim šolskim letom laške paralelke, odločitev glede zasebnega gimnazija pa se odloži na poznejši čas. Tako torej! Za danes rečemo le to-le: Če ne bo laške zasebne gimnazije, ne bo tudi slovenske. Če se odpro paralelke za Lahe na drž. gimnaziji, se morajo odpreti tudi slovenske!

Kaj pravijo Gregorčič in tisti, ki silijo z zasebno gimnazijo na dan? Da le klerikalci ne zapackajo slovenskih paralelek!!

»Mizarsko zadruge« je dr. Tuma tudi vlačil skozi zobe, ko je imel znani svoj zagovor. — »Gorica« in »Prim. List« sta že davno trdila, da je T. o. z. zadušila »Mizarsko«. — In zdaj je hitel tudi rdeči dohtar Tuma trditi, da je sledil polni »M. Z.« iz enakih vzrokov, t. j. »namesto da bi ji bila T. o. z. v kritičnem času pomagala, jo je zadušila vsled lastne denarne nezmožnosti«.

Večjih nesramnosti ni mogoče nekanovano brbljati tje v dan! T. o. z. je šla do skrajnih mej v dovoljevanju kreditov, — in to vedno in vedno le vsled... »kritičnega položaja«. Plačati bi bila morala to in ono, a denarja ni bilo! Kaj hočete več »kritičnega položaja«. Ali vsaka reč ima svoj konec, in tako tudi pomoč v »kritičnem položaju«. Zato je T. o. z. v splošnem sporazumljenju (tudi na nasvet denarnih zavodov, s katerimi je v zvezi), ustavila nadaljnje »reševanje« in v boljše varnost... zarubila vse imetje M. Z. — Vsakdo, tudi dr. Tuma sam, mora odobriti ta korak!

Edino zaradi tega pa bi ne smel še slediti polni! Dr. Tuma sam najbolje ve, da poleg T. o. z. ni bilo niti za 70.000 K drugih upnikov. — Ako M. Z. ni mogla plačati teh upnikov iz drugačnih svojih sredstev, kaj more T. o. z. za to? Zakaj ni znal dr. Tuma kaj primerne svetovati ali on sam priskočiti na pomoč, saj je bil on pravdni zastopnik M. Z. v preminogih slučajih, ki so razkrivali pravo njeno stanje? Ali dr. Tuma je pridno pisal ekspenzarje in zgubljal pravdo za pravdo!

In čujte! Kmalu po zarubljenju od strani T. o. z. in še pred otvoritvijo konkurza so bili v Gorici zastopniki zunanjih upnikov, ki bi se bili radi poravnali z 20 — 30%. Torej z bagatelo kakih 20.000 K bi se bili odpravili vsi upniki, tako, da bi ostala sama T. o. z. Toda M. Z. ni zmogla niti te svote, vse načelstvo in nadzorstvo ni moglo ali hotelo zbornati vkup te svote, — kdo drugi tudi ne! Apelovalo se je na najbolj prizadete člane predsedni-kove rodbine, a ti so kratkomalo odrekli sleherno vmešavanje v to zadevo. Ako bi se bil našel kdo, ki bi za borih 20.000 K odpravil vse zunanje upnike, bi ostal poleg T. o. z. edini upnik in — do konca bi ne bilo prišlo, marveč likvidacija bi se lepo mirno izvršila brez posebne škode, ali pa bi se morda naša pot za... nadaljevanje podjetja pod to ali ono obliko. — V takih razmerah je likvidacijski odbor moral napovedati konkurz v smislu jasnih določil zakona pod osebno odgovornostjo, t. j. imeli bi nekega lepega dne državnega pravdnika na vratu!

In v takih razmerah se upa trditi dr. Tuma, da je T. o. z. zadušila M. Z., ker ji ni hotela pomagati v kritičnem času! — Klerikalci pa imenujejo tako brbljanje — zanimiva razkritja!

»Zanimiva razkritja« sta naslovila »Prim. List« in »Gorica« zlobudranje dr. Tume v zagovoru obtoženih lastnikov trvdke K. & Z. — Kolika hinavščina! Dr. Tuma se je izkazal le opičjim učencem naših klerikalcev. Saj sta prav oba imenovana klerikalna lista že neštetokrat hujskarila in kovarila na enak način in z do cela enakimi trditvami. — Ni je trditvice in varijante v Tumovem zagovoru, da

nismo vsega že neštetokrat čitali v »Gorici« ali »Prim. Listu«. — Torej ne »zanimiva razkritja«, marveč: »slabo pogreta kaša«, to bi bil primeren naslov!

Pripravnica za učiteljska v Tolminu. — Vsled odloka c. kr. namestništva bo v-pisovanje na c. kr. pripravnici za učiteljska v Tolminu šele dne 17. septembra t. l. — Vodstvo:

Kobilice na Krasu in Gabrščekova »Soča«. — Dolge štrene o kobilicah v »Gorici« še ni konec in ga tudi še ne bo. Pa o kobilicah ne govorijo nič več — ampak zaganjajo se v Gabrščeka ter vlačijo n. pr. v sobotni številki reči na dan, ki niso v nobeni zvezi s kobilicami. No, postopajo pač po stari navadi. Kar je bilo v »Soči« o kobilicah, je bilo vse stvarno, resnično in natančno. Močno prizadeti klerikalci, razkrinkani ljudski sleparji, sedaj bruhaajo radi tega ogenj in žveplo na g. poslanca Gabrščeka, ki ni ne pisal ne inspiriral onih člankov. Kradejo u čast ter udrihajo po njem ošabno in naduto, brezobrazno, prav po barabsko. Pokazali smo, kako so klerikalci vlekli za nos Kraševce glede kobilic, kadar bo štrene v »Gorici« konec dobijo ti klerikalci za sluzeni odgovor.

Kolera v Trstu? — Širijo se tudi po Gorici vznemirljive vesti, da je v Trstu kolera. Poroča pa se, da v Trstu ni kolere. Pač pa je v tržaški bolnišnici okoli 30 osebah bolnih za grižo in o teli se razglašajo, da bi bili oboleli na kolero vsled nekih sumljivih znakov.

Buče prodajati je v Gorici sedaj prepovedano glede na nevarnost kolere. Magistrat jih je pobral vse, kar jih je bilo v prodaji, z namenom, da jih pokonča. Ali mularija jih je pobrala že polno z vozov, druge »angurie« so vrgli pa v Sočo prerezane nekatere cele! Otroci in ženske se jih polno polovili. — Samo v Gorici je mogoče kaj takega!

Pri dirki III. oddelek koles. društva »Balkan« v Komnu dne 14. avgusta 1910, proga Sesljan - Komen so dobili I. darilo Josip Benko za koles. dr. »Gorica«, II. darilo Josip Modrijan, za koles. dr. »Gorica«, III. Vidmar za koles. dr. »Balkan« Trst, IV. Živic za koles. društvo »Balkan« Komen.

Žveza narodnih društev. Slavnost v Devinu.

Krasen, toda vroč dan je zvalil na tisoče ljudi v prijazen Devin, da s tem svojim obiskom okrepe bratsko društvo ob sinji Adriji. Prijazni Devin si je odel prazniško obleko in sprejel goste, kot sprejme brat brata.

Goričani so dospeli z vlakom, ki prihaja v Devin okoli 4. ure. Na kolodvoru je pričakovala godba in spremila dole goste ob sviranju in pozdravljanju navdušenega občinstva v praznično oblečeni Devin. — Tržačani so prišli z ladjo in godbo ter bili slovesno sprejeti.

Po četrti uri se je pričel vspeled. Prva točka: razvitje zastave je privabila na veselilni prostor vse goste. Vsak si je hotel ogledati ta novi prapor, ki bo služil Devincem kot vodnik do boljših časov — do napredka in svobode. Slavnostni govor je imel predsednik iur. Ples, ki je v jedernatih besedah pozdravil občinstvo in rekel, da smo majhen narod, ki bije težaven boj, da ohranimo svoj otočič pred navali od severa in juga. Pozorišče takega boja je Devin. Nekdaj je bila naša domovina večja, kratka je bila svoboda, postali smo tuji v domovini. Ali zagrabili smo za uma meč, oživila so naša društva, »Ladija« razvija danes svojo zastavo. To je naša trdnjava. Izročam vam, devinskim Slovincem, zastavo, vzemite jo in čuvajte! In utillnejo naj tožeče pesmi o usodi Jadranskega morja. V mislih domovine, v srcu smelost, v dlani sila, to je krasno geslo vseslovenskega Sokolstva... Držimo se tega gesla in zmaga bo naša! — Navdušenje je vzbudil predsednikov govor. Za njim je govorila g. kumica dr. Rybářeva. Govor ge kumice je naravnost elektriziral vse občinstvo.

»Mej slovenskimi kraji zavzema Devin odlično mesto. Stojec na meji Slovanstva in Latinstva« je branil Devin nasproti vsem napadom naših nasprotnikov svoj slovenski značaj in ohranil Slovenstvu ta lepi kos slovenske domovine. Za-

stoj so butali valovi jadranskega morja ob skale, na katerih se ponosno dviguje Devin in zastoj so se do sedaj zaganjali valovi tujinstva ob to slovensko trdnjavi-go. Še vedno, da vedno bolj se razlega po Devinu slovenska govorica in slovenska pesem. In ta pesem ne zatre: našla je v Vašem društvu važno zavetišče. Gostite skrbno tudi v bodoče to najnežnejšo cvetko naše kulture, gostite jo in širite jo, da se bode v veselju in v žalosti razlegala od kršnega Krasa tja daleč po našem morju in naznanjala, da morje adrijansko je še slovensko. Zastava pa, ki jo danes razvijete, naj Vas s svojimi lepimi barvami opominja, da ste sinovi slovenske matere, — Ostanite ji zvesti: valovi tujinstva ne bodo potem nikdar premagali teh naših sivih skal. Ponosno ob morju naj plapolja slovenska zastava.

In sedaj dovolite, da na Vašo zastavo pripnem ta skromni trak v spomin na današnji slavnostni dan. Živela »Ladija«!

Dolgo ni ponehal buren aplavz. Za tem je sledilo pobratimstvo nove zastave z došlimi zastavami. Zastava »Ladije« je krasna: višnjeve barve, na jedni strani devinski grad, na drugi ladja na morju. — Prvo pevsko točko je zapelo bralno in pevsko društvo »Ladija« in sicer mešan zbor »Nazaj v planinski raj« pod vodstvom g. Premrla z najboljšo preciznostjo. Občinstvo je aplavdiralo in zahtevalo, da se ponovi. Zbor je zahtevi ugodil in zapel neko krajšo skladbo z enako preciznostjo. Kot drugo društvo je nastopila »Velesila« iz Škednja. Lahko se trdi, da je to najboljši zbor tržaške okolice. Za tem je nastopilo društvo »Kras« iz Opatjegasela. Tudi to je bilo v občjo zadovoljnost. Pri četrti točki je imelo nastopiti društvo »Hajdrih«, ker se radi nepričakovanih ovir ni društvo udeležilo slavnosti, je stopilo na to mesto naše »Slov. bralno in podporno društvo«. Nastopilo je z pesmijo: »Naš čolnič otmini«. In res, kakor nalašč je ta pesem pristojala kraju in tudi na ozadju odra je bil naslikan čolniček med razburkanimi valovi, ki se z vehementno silo zaganjajo v čolniček, ki brodi k bregu. Občinstvo je burno pozdravilo goriške pevce. Za tem je nastopilo društvo »Gromada« iz Mavhinj. Tudi to društvo je zelo obilo polvale. Pri zadnji točki vspeleda je nastopilo društvo »Nabrežina« in zapelo, kakor po navadi dovršeno. Došla so tudi društva: iz St. Andreža, »Morje« iz Sesljana, »Straža« iz Tržiča. Po končanem petju se je večinsna občinstvo razšlo in gostje so si ogledali devinski grad ter druge znamenitosti. Ob obali morja, pri razvalinah starega gradu je naše goriško »Slovensko bralno in podporno društvo« zapelo par pesmic, da so odmevale od pečin tja v brezmejno morje. Varno zavetišče za tujce je bila Plesova restavracija z krasnim vrtom. Tamkaj je vsak prebil še ostali čas dokler se ni bilo treba ločiti od prijaznih Devincev. Vsem posetnikom ostane ta dan v najboljšem spominu. Društvu »Ladija« pa častitamo na lepo vspeli slavnosti. Naj jo bodri ta slavnostni dan, ki je pokazal, koliko simpatij ima v Slovincih Devin, kako vsi gorimo za bodočnost slov. Devina!

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Gorica« v Gorici priredi v nedeljo dne 11. septembra 1910, povodom XV.-letnice svojega obstanka za »Jugoslovansko prvenstvo« cestno dirko na progi Ljubljana (start Narodni dom) - Vrhnika - Dolenji in gorenji Logatec - Planina - Postojna - Razdrto - St. Vid - Ajdovščina - Črniče - Gorica (cilj Rudeča hiša), 121 km. — Maksimalen čas 5 ur. — Odhod iz Ljubljane točno ob 6. uri zjutraj. — Dirka je otvorenja za vse člane jugoslovanskih kolesarskih društev. — Vložek 5 kron. — Darila so sledeča: I. Velika zlata svetinja; dragocen narodni trak z napisom »Jugoslovanski prvak 1910«. — II. Srednja zlata svetinja. — III. Mala zlata svetinja. — IV. Srebrno pozlačena svetinja. — V. Srebrna svetinja. — Med došle dirkače v maksimalnem času se bodo delile male srebrne svetinje. — Vse nagrade (tudi one maksimalnega časa) spremlja v ta namen izdelani diplom. — Prijave sprejema društveni predsed. Rudolf Drufovka, Gorica, Gosp. ulica 3. — Na prijave brez vlog se ne bu-

de oziralo. Konec prijav v soboto 10. septembra t. l. točno ob poldne. — Isti dan popoldne se vrši na goriškem dirkališču »Velodromo« velika ljudska veselica združena z raznimi dirkami, petjem, godbo itd. — Vspored veselice in dirk na dirkališču, se tekom tega tedna priobči. Cestna dirka Ljubljana - Gorica se vrši ob vsakem vremenu. Za kolesarsko društvo »Gorica«: Rudolf Drufovka, t. č. predsednik; Joško Kuštrin, t. č. tajnik.

Politični pregled.

Deželni zbori bodo sklicani najbrže sredi septembra na zasedanje, ki ne bo trajalo več kot 6 tednov.

Avstrijska politika. — Splitska sotskolska župa je imela 21. t. m. svoj zlet. Split je bil v zastavah. Državna oblast pa je odredila, da se ne sme razobešati zastav s hrvatskim grbom, češ, da so je zastave revolucionarne!

Hrvatski sabor je razpuščen. Ban je prečital kraljev seskript, s katerim se sabor razpušča.

Japonska je anektirala Korejo. Štiri laške mladeniške organizacije v Trstu je razpustilo namestništvo, Preiskava je dognala veleizdajske priprave; za slučaj vojne z Italijo bi pripravljali prostovoljne čete.

Razne vesti.

Draginja mesa. — 10.000 ljudi se je udeležilo včeraj protestnega shoda proti draginji mesa na Dunaju. Sklicala je shod soc. demokracija. — Železniško ministerstvo je dovolil 50% popusta za stransport živine na Dunaj. Južna železnica je storila istotako. — Avstr. vlada je poslala Ogrski noto, da naj se otvori srbska meja za avoz živine še prej nego stopi nova pogodba v veljavo.

Kolera. — V Italiji v Apuliji se pojavljajo sicer vsaki dan novi slučaji kolere, vendar pa so tozadevna poročila po večini pretirana.

Kolesarsko dirko Trst - Krmin - Trst, katero je hotelo prirediti tržaško kol. društvo »Liberi e forti«, je policija prepovedala. Lani so bili Lahi ob taki dirki natrosili žebelj po cesti, potem pa so laški listi dolžili Slovence!!

Parnik »Trieste«, katerega usoda sredi divjega oceana je vzbujala toliko pozornost, je dospel včeraj v Trst.

Panamski kanal otvoren. — Na strani atlantskega oceana je otvoren panamski kanal v daljavi 5 1/2 milj. Panamski kanal bo skrajšal morsko pot iz Evrope na zapadno stran Amerike in na vzhodno stran Azije. Dolg bo 75 km, globok 11 m. Do sedaj stane delo, katero so prevzele Združene Države, 325 milijonov dolarjev.

Francoska zračna armada. — Francoski minister za mornarico se je izrazil proti nekemu časnikarju, da bo francosko zračno brodogrje največje na svetu. Vse polno letalnih strojev se nakupi. V Le Mourillon-u se zgradi veliko vežbališče za zrakoplovce.

Italijanski častnik padel iz letalnega stroja. — 27 letni kavalerijski častnik Vivaldi Pasqua je padel blizu Rima iz svojega letalnega stroja in se ubil. Stroj je popolnoma razbit.

Amerikanske sleparije. — V Chicagu so zaprli tri visoke uradnike illioniške centralne železnice, med temi nekega Frank Harrimana, radi sleparije v znesku mnogih milijonov dolarjev.

odlikovana pekarija in sladlčarna
Karol Draščik
v Gorici na Koru (v lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerejega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različne fine vino in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporočila se, slavnemu občinstvu za mnogo brojne naročila ter obljublja solidno posrežbo po jako zmernih cenah.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Kolik je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deseti (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Kdo sprejme na stanovanje in hrano 12-letno kandidatino iz boljše družine? Pogoji: stanovanje vdobno, blizu šole in če mogoče zraven vrt. Pismene ponudbe na naše upravnistvo.

Iščem deklico, hodila čez dan pestovat enoletnega otroka in nekoliko pomagat v hiši. Naslov pove upravništvo „Soča“.

Dojilka. Mladu, zdravo, dvajsetletno dekle prijetne zunanosti zmožna slov., ital in nemškega jezika išče službo za dojilko. Sprejme službo tudi v kakem oddaljenem kraju, tudi izven Avstrije. Natančen naslov se izve pri upravništvu.

Dijaku oddam sobo s hrano vred. Matevž Kočevar, ulica Codelli 12.

Zagrebski Franck
priporočujamo kot priznana **najboljši** pridatek! za kavo!

Vaša žena

bo sila zadovoljna, če ji preskrbite **Pilnäckovega specialnega toaletnega mila**

„LANOL“

ki ustvarja in ohranja krasno in zdravo polt. Edini izdelovatelj **J. Pilnäck, c. in kr. dvorni zalagatelj** stara čisto češka tovarna za pralno in toaletno milo, parfume, voščene in po voščene sveče za cerkve, stearinove in pe afinove sveče za domačo rabo, **Kraljičin Gradec** (Králové Hradec) Kralj. Češk. Zahtevajte ga v vseh lekarnah, drogerijah, milarskih in galanterijskih trgovinah. Kjer ga ni v zalogi, naravnost iz tovarne. Pošljite K 8.—, pa dobite franko tucat „Lanolov“.

Novost!

Novost!

Ravnokar sta izšli v založbi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček:

„Kraljica Dagmar“

Zgodovinski roman. — Spisal: VACLAV BENEŠ-TRÉBIZSKÝ. — »Slovanska knjižnica« snopič 173—180. — Cena za nenaročnike K 3.20. P ština 20 vin.

Guy de Maupassant: Novele.

Prevel: Pastuškin. — „Salonska knjižnica“ št. XII. — Cena K 3.— Poština 20 vin.

Naroča se v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici.

Največjo zalogo pohištva na Goriškem z lastno mizarstvo in tapetarsko delavnico ima

Anton Breščak v Gorici

v Gosposki ulici št. 14 (v lastni hiši).

Velika izber žimnic, blazin za pod glavo, ogledal, slik, okvirjev, stolic. itd. ter vse potrebno za lišno opravo.

Cene konkurenčne, ker prodaja blago lastnega izdelka.

Oglejte si zalogo in prepričajte se!

Zahvala

za izkazana sožalja povodom smrti moje nepozabne soproge

Ane Pavlin.

Zahvaljujem se najpristneje tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, ki so preminulo v tako častnem številu spremili k zadnjemu počitku.

Posebno pa se zahvaljujem prečastiti duhovščini, p. n. c. kr. uradnikom in uslužbencem, slav. orožništvu in finančni straži, kakor tudi bovskim pevcem za krasno in ginljivo petje.

BOVEC, 20. avgusta 1910.

Ivan Pavlin,
soprog.

Franc Simčič,

krojač

Gorica, na Kornu št. 6

priporoča slavnemu občinstvu svojo krojaško delavnico.

V ministerskem svetu prehude zmešnjave prevrgle ministre sa cele države, na nogah se tednih držal je samo minister za uk, ker je nosil „Oho“.

„OHO“

J. Medved, Gorica

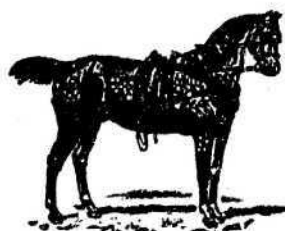
Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M. bodi vam sveta dolžnost!

Ivan Kravos

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11

sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potreb.

ščine, potovalne potrebščine kakor: kovčge, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejma v popravilo različne koleselne in kočije.

Popravila se izvršujejo točno.

Cene zmerne.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposke ulice št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 78

Račun pošne hranilnice št. 837.315.

Na občnem zboru dne 30. aprila 1910. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1909.: Zadrugnikov 1891 z deleži v znesku 85.374 kron. — Hranilne vloge: 1.654.661.17. Posojila: 1.648.638.—. — Rezervni zaklad: 91.740.59. — Vrednost hiš: 354.416.72.

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodine! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specijaliteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite! Svoji k svojim!